

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 19-08-5634 רוכברגר נ' דגן

בפני כב' הרשם הבכיר צחי אלמוג

יצחק רוכברגר

התובע

נגד

הדר אבטליון דגן

הנתבעת

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8

תביעה לפי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965.

התובע כיהן כראש עיריית רמת השרון בין השנים 2003 – 2015.

הנתבעת היא תושבת רמת השרון.

ביום 19.7.19 פרסם התובע בעמוד הפייסבוק שלו את הפוסט הבא:

איציק רוכברגר
July 19, 2019

...

רוכברגר - אתכם בשישי

סוגיית בית הספר בחורשת העמל ובקלמן

האם יש צורך להקים בית ספר יסודי מסוף ברוכע הדר והאם נבחננו כל החלופות. תחזרות: כחודש ימים לאחר בחירתנו לראשונה לראש העירייה - בשנת 2016 הודיע גרובר על כוונתו להקים בית ספר בחורשת העמל.

הנשא הפך לשיחת היום. מאז תושבים מתנגדים ומאידך הורים המבקשים תנאים ראויים לילדיהם.

האם יש חלופות ראויות, האם נבדקו ביסודיות חלופות ראויות...

במהלך שלוש השנים האחרונות פנו אלי תושבים/הורים כדי להתייעץ - העדפתי שלא להתערב כדי שלא להפוך את העניין לפוליטי (הרי ברור שמייד היו מסיתים את האש לכיוון הזה).

בכל זאת אשיא עצה... ירצו יקבלו לא ירצו זכ"ש.

חטיבות הביניים אינם עקרון מקודש - ניתן בהחלט לחשב מסלול מחדש ולחזור לשיטה הישנה של 8 שנים יסודי, 4 שנים תיכון. ככה יתפנו 2 חטיבות הביניים שניתן להפכם במייד לבתי ספר יסודיים.

אגב, התיכונים מסוגלים כמותית לספוג את השינוי.

אופציה נוספת ומיידית כבר לשנה הזו - בבית הספר אוסישקין ובבית הספר הדר ניתן לפתוח 2 כיתות א' כבר היום (סה"כ 4). פשוט לא רוצים כדי לא להגדיל את המס הכולל של התלמידים בשכבה.

משמע שאם יפרצו את המסגרת כל כיתה נוספת - עלותה תיפול על העירייה.

הרעיון להקים קרית חינוך יקח זמן והרבה זמן ולכן הוא לא פתרון ריאלי עכשיו.

נראה לי כי בעירייה עלו על עץ גבוה, לא סביר בעיניי כי בתוך חודש מאז בחירתנו הראשונה של גרובר לראשות העירייה, נעשת בדיקה מעמיקה או נעשת תוכנית אב כוללת לחינוך. ככהונתי התחלתי בבדיקה שכזו... אלא שהיא לא נמשכה לאחר סיום תפקידי.

ניתן להתעקש ולאמר "יקוב הדין את ההור" ובחורשת העמל קום יוקם בית ספר, לרבות בית הספר הצומח בשטח חטיבת קלמן.

אל לה לרשות המקומית למצח את תושביה - נצחון של הריבון את תושביו כולו הפסד...

ישנם פתרונות נוספים, בחרתי להציע את הפתרונות המהירים והיעילים כבר לשנה זו.

ככל ואדרש, אם בכלל, אם שמחה לסייע.

שאו ברכה

יערה ועלוח

9

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 19-08-5634 רוכברגר נ' דגן

הנתבעת פרסמה פוסט במענה לפוסט התובע:

1
2

Hadar Avtalion Dagan

איציק רוכברגר הרצחת וגם ירשת??
 אתה אחראי למצב הנוראי אליו הגיעה מערכת החינוך בעיר!! אתה ורק אתה!! עכשיו
 כשסתה בבית יש לך זמן לחשוב על מערכת החינוך וילדי העיר??
 מי הביא את ב"ס אוסישקין למצב של 5 כיתות בשכבה ו-820 ילד?? מי לא חשב
 דקה קדימה ולא תכנן שום דבר כדי להכין את מערכת החינוך לצמיחה של העיר?
 לאשר מגדלים ועוד מגדלים אתה יודע אבל לדאוג לתשתיות בסיסיות? לא ממש.
 וגם... חבל מאוד שאתה לא בודק, השתנו דבר או שניים מאז שהיית פה, וגם אם זה
 היה כבר בתקופתך, החינוך כאמור ממש לא עניין אותך.
 - מחוז תל אביב במשרד החינוך לא מאשר חזרה לשיטה הישנה של יסודי עד ח' לך
 תדבר איתם. לא רלוונטי לכן.
 - אין עניין כלכלי בפתיחת עוד כיתה בשכבה. החוק שונה כבר לפני כמה שנים. רשות
 מקומית אינה יכולה לתקצב בעצמה יותר פתיחת כיתות נוספות לצורך הקטנת מספר
 הילדים בכיתה. זה פשוט לא חוקי לעשות את זה. ברגע שיש יותר מ-34 ילדים,
 נפתחת עוד כיתה. שנה הבאה יהיו באוסישקין 2, באמירים 2, בהדר 3, וביעל רום
 3. איך שלא תנסה לסדר את זה, יש לך כיתה "עודף", שמצריכה פתרון. וזה רק
 השנה, בשנים קודמות היו 2 ו-3 כאלו. בקיצור, פתרון לא רלוונטי.
 - בשנים האחרונות משרד החינוך מעודד הקמת בתי ספר יסודיים קטנים של 350-
 400 ילדים בכל הארץ. 2-3 כיתות בשכבה ולא יותר. ככה הילדים מקבלים חינוך
 ברמה יותר גבוהה, המנהלת יכולים אשכרה להכיר את כולם, ואפשר לבנות קהילה
 סביב בית הספר. לא מרשים יותר לדחוס אותם כמו שאתה עשית שנים.
 -הרעיון להקים קריית חינוך עלה בעבר ושירה אבין ניסתה מאוד לקדם אותו, אך
 בשם הסכסוך ביניכם אמרתי במועצה תקעו את היוזמה ושוב הילדים משלמים את
 המחיר.

בקיצור איציק, אני ממש לא מבינה מהיכן יש לך את התעוזה לכתוב פוסט כזה.
 הסיבה היחידה שגרבר "רץ" לפתוח שני בתי ספר חדשים חודש מהבחינות זה
 בגלל שהשארית אחר כך בתי אריזה לילדים, לא בתי ספר. אי אפשר היה לתת למצב
 הזה להמשך יום אחד נוסף. לך תדבר עם הורים בשכבת ה' וד' באוסישקין והדר והם
 יספרו לך כמה המצב השתפר בשנתיים האחרונות. יש אוויר לילדים, יש חדר
 אומנות, וחדר מוזיקה.. שינוי אמיתי ליותר מאלף ילדי העיר!!
 מה שבאמת עצוב זה שכנראה אתה אפילו לא מבין כמה המצב היה גרוע.
 Like · Reply · 33w   16

Yael Neeman replied · 5 Replies

3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16

פוסט זה של הנתבעת הוא נשוא תביעת התובע.

טענות התובע

הפוסט אותו פרסמה התובעת הוא פוגעני, ציני שרובו דברי שקר והמייחס לו כשלים חמורים ופגיעה חמורה במערכת החינוך בעיר.

הנתבעת מציגה נתונים חלקיים ומספרים שחלקם הגדול שגוי ומייחסת אותם לכשלון התובע, בעוד לטענתו במועד בו הוא כיהן כראש העירייה לא התגוררה הנתבעת ברמת השרון.

במשך כל כהונתו הוא נתן חייו לקידום החינוך בעיר ולשיפור וחיזוק התלמיד ואקלים בית ספרי ראוי ומכבד.

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 19-08-5634 רוכברגר נ' דגן

1 הנתבעת מחקה במחי קולמוס את עשייתו המפוארת של התובע למיצובה של רמת השרון שמערכת
2 חינוך בצמרת הערים בישראל.

3
4 הוא מבקש לחייבה בפיצויים ללא הוכחת נזק בסך 50,000 ₪.

טענות הנתבעת

5
6
7
8 הפוסט הוא מתיחת ביקורת על תפקודו של התובע כראש, שהביא למצב של היעדר תשתיות
9 מספיקות בבתי הספר היסודיים.

10
11 התובע הגיב על הפוסט באיום כי יגיש תביעת לשון הרע אך לא הבהיר מהם השקרים וחצאי
12 האמיתות העולים מפוסט הנתבעת.

13
14 התובע לא ציין מהי האמירה המהווה לשון הרע והסתפק בהפנייה כללית לפרסום ובכך לא די.

15
16 פוסט התובע הינו הבעת דעה ואין בו לשון הרע.

17
18 התובע נוהג לאיים בתביעות לשון הרע באופן שיטתי על מנת להשתיק ביקורת ציבורית הנוגעת
19 לתפקידו.

20
21 לנתבעת עומדת הגנת תום לב בהתאם לסעיף 15(4) לחוק איסור לשון הרע, שכן מדובר במקרה
22 מובהק של הבעת דעה בנוגע להתנהגות התובע בתפקיד ציבורי ובקשר לעניין ציבורי, וזכותה
23 להביע דעתה כי ראש העירייה בעבר, המבקש לשוב ולהתמודד בעתיד, לא הקים תשתיות
24 מספיקות לחינוך בעיר.

25
26 אף אם אין מדובר בהבעת דעה, הרי שעומדת לה הגנת אמת בפרסום שכן התובע לא הקים
27 תשתיות מספיקות בתחום החינוך באופן שיצר מצוקת מקום בבתי הספר. אף תושבים התריעו
28 על כך והיא צירפה לכתב ההגנה מכתב הנהגת ההורים בעיר משנת 2013 המתריע על הצפיפות
29 בבתי הספר, וכן פרוטוקול דיון במועצת העיר ממנו עולה כי התובע לא קידם את הכנת תשתיות
30 החינוך הנדרשות.

מסגרת הדיון

31
32
33
34 במהלך הישיבה המקדמית הגיעו הצדדים להסכמה דיונית כדלקמן:

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 19-08-5634 רוכברגר נ' דגן

- 1 .1 בית המשפט יקבע האם הפרסום נשוא התביעה הוא לשון הרע.
- 2 .2 ככל שמדובר בלשון הרע, יבחן בית המשפט האם חלה הגנה שבסעיף 15(4) לחוק איסור
- 3 לשון הרע.
- 4 .3 ככל שבית המשפט יקבע כי ההגנה אינה חלה, ייקבע דיון הוכחות לשם הבאת ראיות
- 5 בשאלת נכונות הפרסום.
- 6 .4 כל צד יגיש סיכומים בעניינים שבסעיפים 1-2 לעיל בתוך 30 יום.

7
8
9 מאחר ומדובר בפוסט שפורסם ברשת פייסבוק, הרי ש מתקיים יסוד "הפרסום" כמשמעותו של
10 מובן זה בחוק איסור לשון הרע. לעניין זה ראו רע"א 1239/19 יואל שאול נ' חברת ניידלי תקשורת
11 בע"מ (פורסם בנבו, 08.01.2020) בו נקבע:

12
13 **"בשלב זה של התפתחות הפסיקה לא יכול להיות ספק כי פעולה ישירה של כתיבת**
14 **"סטטוס" או "פוסט" ברשת החברתית היא אכן פרסום כמובנו בחוק, ועל כן עשויה**
15 **להקים עילה לתביעה ככל שיש בו משום לשון הרע (ראו: עניין סרנה, בפסקה 4. כן**
16 **ראו למשל, מני רבים: תמ"ש (ב"ש) 11-10-21757 פלונית נ' אלמוני [פורסם בנבו]**
17 **(11.8.2013); ע"א (חי') 16-09-62613 מרקוס נ' בודהנה [פורסם בנבו] (19.3.2017);**
18 **תמ"ש (נצ') 14-07-18304 ו.ק. נ' ד.ב. [פורסם בנבו] (20.4.2014). ראו גם: גנאים,**
19 **קרמניצר ושנור, בעמ' 255-256).**

20
21 סעיף 1 לחוק קובע:

22
23 **"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –**

- 24 **(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;**
- 25 **(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;**
- 26 **(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח**
- 27 **ידו או במקצועו;**
- 28 **(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או**
- 29 **מוגבלותו;"**

30
31 פרסומים מהווים לשון הרע כאשר קיימת אפשרות אובייקטיבית כי פרסומם עלול להביא לאחת
32 או יותר מהתוצאות המנויות בסעיף 1 לחוק, ואין צורך להוכיח, כתנאי לקבלת פיצוי, כי אכן
33 הביאו לתוצאה כאמור בפועל. זאת, בין היתר, לנוכח הנחת המוצא כי פרסומים שיש בהם לשון
34 הרע, גורמים בדרך כלל נזק, גם אם קשה להוכיח אותו ואת שיעורו.

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 19-08-5634 רוכברגר נ' דגן

1 על משמעות האמירות אנו למדים מתוכן האמירות או הפרסומים, והם מתפרשים בהתאם לאמות
2 מידה אובייקטיביות. המלומד, אורי שנהר, כתב בספרו: "משמעות הפרסום נקבעת על מי המבחן
3 האובייקטיבי, היינו: על פי המובן הטבעי והרגיל של המילים בעיני הקורא הסביר, וכי לצורך
4 פרשנות הפרסום אין כל רלוונטיות לכוונת המפרסם או לשאלה כיצד הבין את הדברים הנפגע או
5 מי ששמע או קרא את הדברים" (אורי שנהר, **דיני לשון הרע**, עמ' 217, 1997; ע"א 89/04 נודלמן
6 נ' שרנסקי ואח' [פורסם בנבו] (4.8.08)).

7
8 בחינת השאלה האם מדובר בהבעת דעה או בפרסום עובדתי נבחנה בע"א 334/89 **מיכאלי נ' אלמוג**
9 [פורסם בנבו] שם הובהר כי הטעם לאבחנה בין עובדה לדעה ולהגנה מוגברת על הבעת דעות, נובע
10 מהמהימנות הגבוהה יותר שהקורא מייחס לעובדות, להבדיל מיחס הקורא כלפי דעותיו של
11 המפרסם. עוד נקבע ע"י המלומד שנהר כי האבחנה אם פרסומים שונים מהווים לשון הרע או שיש
12 בהם משום הבעת דעה נעשים על פי השכל הישר וכללי ההיגיון. לדבריו (שם, בעמ' 310), "בית -
13 המשפט יקבע כי פרסום הוא בגדר הבעת דעה אם זהו מובנו הטבעי והרגיל של הפרסום, כפי שאדם
14 רגיל היה מבין אותו או במילים אחרות: פרסום יוגדר כהבעת דעה, אם יהיה כזה שהאדם הסביר
15 יבין את האמור בו כדעתו של הכותב ולא כהצגת עובדות מצידו. האבחנה בין עובדה לדעה תיעשה
16 על פי "הרושם הכללי שיוצר מירקם הכתבה בעיני הקורא הסביר".

17
18 הפסיקה קובעת כי האבחנה בין עובדה לדעה הינה "סוגיה עובדתית משפטית מעורבת" הנבחנת
19 "על-פי השכל הישר וכללי ההיגיון", לאחר עיון בשלמות הפרסום ובהתאם לאופן בו פרסום יפורש
20 על ידי האדם הסביר (ע"א 3199/93 **קראוס נ' ידיעות אחרונות בע"מ** [פורסם בנבו]).

21
22 הפוסט של הנתבעת נפתח במילים "הרצחת וגם ירשת", אולם, הפרשנות לא בהכרח חייבת לתאום
23 את משמעותם המילולית והמילונית של המילים והמושגים שבפרסום, אם האדם הרגיל היה
24 מפרשם בדרך לא מילולית. כך למשל, נהוג בכל הנוגע לביטויים סאטיריים או פרודיים, או
25 הנעזרים בלשון ציורית, בהגזמה או בעיוות המציאות, אשר אינם מובנים על ידי הקורא או השומע
26 כפשוטם אלא נתפסים כהבעה מסוגנת של מסר ערכי (ראו ע"א 4534/02 **רשת שוקן בע"מ נ' אילון**
27 **לוני הרציקוביץ'**, נח(3) 558 (2004)). ברי כי אין במילים אלה בפוסט משום ייחוס מילולי לתובע,
28 כי אם ביטוי, על דרך ההפלגה, של מחאה במענה על הפוסט שהוא עצמו פרסם. גם המילים
29 "השארתי בתי אריזה לילדים..." אינן אלא ביטוי לדעה כי הכיתות היו צפופות. גם כאן מדובר
30 בביטוי מטפורי שנועד להביא לידי ביטוי את דעתה של הנתבעת על הצפיפות בכיתות. צפיפות היא
31 עניין יחסי ולא מוחלט, ואם הנתבעת סבורה כי זה היה המצב אזי זכותה להביע את דעתה בעניין.
32 גם טענת הנתבעת הכוללת כי התובע הוא האחראי למצב אליה הגיעה מערכת החינוך בעיר
33 נראית בעיניי כהבעת דעה וביקורת שאינן עולות כדי לשון הרע.

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 19-08-5634 רוכברגר נ' דגן

1 החלק המרכזי והניכר של הפוסט של הנתבעת, אם לא רובו, עוסק בעניין הנוגע לפתיחת כיתות
2 ברשויות המקומיות בכלל (תוך הבאת דוגמאות), ולמדיניות משרד החינוך בעניין, ללא כל ייחוס
3 ספציפי לתובע עצמו. מדובר בטרוניה כוללנית שמעלה התובעת כלפי המצב במערכת החינוך בכל
4 האמור לפתיחת כיתות נוספות על מנת לפתור את בעיית הצפיפות.

5
6 כידוע, פרשנות הפרסום צריכה להיעשות על סמך כל הפרסום, ולא רק על סמך חלקים ממנו. גם
7 כאשר הדיון מתמקד במילה, במשפט או בפסקה ספציפיים מתוך פרסום ארוך הרבה יותר, יש
8 לקבוע את משמעותו של אותו קטע ספציפי תוך שימת לב למכלול הפרסום ובהתחשב בהקשרו
9 ובמיקומו בפרסום. הטעם לכך הוא שהרושם של מקבל הפרסום בנוגע לתובע מתגבש על סמך
10 חשיפה לפרסום בכללותו, ואילו פירוש הפרסום על סמך חלקים ממנו עשוי להביא להוצאת דבר
11 מהקשרו. (ראו: חאלד גנאים, מרדכי קרמניצר, בועז שנור, **דיני לשון הרע: הדין המצוי והדין**
12 **הרצוי**, מהדורה שנייה, עמ' 206). בחינה כוללת של הפוסט מלמדת כי מדובר בהבעת דעה
13 ביקורתית, אף אם היא חריפה למדי, ביחס לתקופה שבה כיהן התובע כראש העיר, אך לא כזו
14 המגעת כדי לשון הרע.

15
16 בהקשר זה יצוין כי במקרים שבהם הפרסום כולל עובדה ודעה, ההפרדה בין השניים היא קשה
17 ולא תמיד אפשרית. התשובה על השאלה אם הפרסום עשוי להביא לפגיעה בכבודו של התובע
18 צריכה להסתמך על הסתכלות כוללת בפרסום, תוך התחשבות ברושם הכולל שנוצר משילוב
19 הדעות והעובדות המובעות בו. בעניין **רשת שוקן** לעיל נקבע כי במקרים שבהם הפרסום מהווה
20 הבעת דעה, יש לייחס משקל רב במיוחד לחופש הביטוי בעת ההחלטה אם לסווגו כפוגעני אם לאו.
21 הגבלת פרסומים מסוג זה, כך הוסבר, פוגעת קשות בקיומו של "שוק רעיונות" חופשי, בצורך
22 בהגשמה עצמית ובלב ליבו של השיח הדמוקרטי. טעם נוסף שניתן לאותה עמדה הוא הפגיעה
23 הפחותה שהבעת דעה גורמת לשם הטוב, בהתחשב בהבנתו של הקורא או השומע כי הדברים אינם
24 משקפים תיאור מוסמך של המציאות העובדתית אלא התרשמות אישית שניתן להסכים לה או
25 לדחותה.

26
27 עוד נקבע באותו עניין כי כאשר ישנה התלבטות בין שתי פרשנויות אפשריות של הפרסום, אשר
28 אחת מהן משמיצה והשנייה אינה משמיצה, יש לייחס לפרסום את המשמעות שאינה משמיצה.
29 גם בשלב שבו נבדק אם תוכן הפרסום – לאור הפרשנות שהוצמדה לו קודם לכן – הוא לשון הרע
30 לפי ההגדרה שבחוק, ראוי לתת משקל נכבד לחופש הביטוי. פירוש הדבר שיש להקנות עדיפות
31 לאפשרות שלפיה הפרסום לא יסווג כמשמיץ, ובייחוד כאשר מדובר בביקורת על דמות ציבורית.

32

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 19-08-5634 רוכברגר נ' דגן

1 דברים אלו יפים גם למקרה זה. גם אם הפוסט פוגע באופן כללי בתובע ומבקר את תפקודו כראש
2 עיר, אינני מוצא כי מדובר בדברים חריגים במידת הפגיעה או בהעדר הדיוקים שבו ועולה ספק
3 גדול אם יש בפרסום משום לשון הרע.

4
5 סבורני כי הפרשנות שמבקש התובע לייחס לאמור בפוסט של הנתבעת אינה עולה מהפרסום בעיניו
6 של הקורא הסביר. קורא סביר מבין כי מדובר בהבעת דעת של הכותב וביקורת כלפי איש ציבור.
7 מדובר בביקורת לגיטימית ובהבעת דעה. יש ליתן משקל מוגבר לעובדה כי התובע היה איש ציבור
8 וכי האמור בפרסום מתייחס לתקופה בה כיהן כראש העירייה, ולפיכך היקף ההגנה הניתנת
9 לאמירה פוגענית הוא רחב יותר.

10
11 כך, בע"א 214/89 אבנרי נ' שפירא, פ"ד מג(3) 840, 866 (1989) נקבע כי,

12
13 **"באיזון זה בין הערך האישי והציבורי לשם טוב לבין הערך האישי והציבורי לחופש**
14 **הביטוי יש ליתן משקל מיוחד לערך בדבר חופש הביטוי. בעיקר יש ליתן משקל**
15 **מיוחד זה כל הנוגע לחופש הביטוי לענייני הציבור ולגופים ולאנשים הנושאים**
16 **משרות ציבוריות, או שהם בתפקידים שלציבור עניין בהם. הטעם לכך הוא כפול:**
17 **ראשית, בשל חשיבותו הרבה של חופש הביטוי, כתנאי חיוני למשטר דמוקרטי.**
18 **חופש הביטוי מאפשר החלפה של דעות, המאפשרת מצדה עיצוב של ההשקפות**
19 **הפוליטיות המעצבות את המשטר... גופים ואנשים, הנושאים במשרות ציבוריות**
20 **או בתפקידים שלציבור עניין בהם, נוטלים על עצמם מעצם מעמדם ותפקידם**
21 **סיכונים הקשורים בהתנכלות לשמם הטוב. כמובן, אין בכך כדי להצדיק פגיעה**
22 **בשם הטוב, שהוא היקר בנכסיהם, אך יש בכך כדי להחליש את המשקל שיש ליתן**
23 **לשיקול זה ביחס לחופש הביטוי".**

24
25 ובע"א 3322/16 איי די איי חברה לביטוח בע"מ נ' לשכת סוכני ביטוח בישראל [פורסם בנבון]
26 (30.04.2017) (בסעיף 20), נפסק כי,

27
28 **"מקום בו הפרסום מתייחס לאדם הממלא תפקיד ציבורי, משקלו של האינטרס**
29 **בהגנה על שמו הטוב של הנפגע עשוי להיחלש, בפרט אם מדובר בפרסומים הנוגעים**
30 **לחוסר מקצועיות של איש הציבור או להתנהלות מושחתת מצדו ... הוא הדין מקום**
31 **בו מדובר בהשמעת ביקורת ציבורית-פוליטית על אישי ציבור, שאז, ככלל, גובר**
32 **משקלו של חופש הביטוי..."**

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 19-08-5634 רוכברגר נ' דגן

1 בענייננו, מדובר בהבעת דעה על תפקודו של התובע בתפקיד ציבורי, וביחס לתקופה בה כיהן
2 בתפקיד זה, אף אם כיום אינו איש ציבור באופן רשמי. ולא למותר לציין כי ניתן לפרסם ביקורת
3 על אדם בקשר להתנהגותו בתפקיד ציבורי גם לאחר שאותו אדם חדל לכהן באותו תפקיד (ראו :
4 ע"א 831/86 פרופ' משה מאור נ' פרופ' דן מיכאלי, מד(1) 762 (1990)).

5
6 אין לשכוח כי התובע פרסם את דעתו ברשת הפייסבוק, ולפיכך יש לראותו כמי שהזמין תגובות
7 ודיון ציבורי. בנסיבות אלו קיים אינטרס ציבורי של ממש לאפשר דיון בטענות שהועלו. אמנם,
8 אין ללמוד מכך כי ניתן להעלות נגד איש ציבור כל טענה ללא תשתית, אך באיזון בין הפגיעה
9 הכרוכה באותן טענות לבין חופש הביטוי, הטענות מקבלות משמעות פחותה נוכח מעמדו ותפקידו
10 של התובע בעבר. יש לאפשר לאדם מן הישוב אשר נתקבל בסיטואציה בה מתעוררים סימני שאלה
11 או סוגיות בעלות חשיבות ועניין ציבורי, לאפשר להביע את דעתו וביקורתו. הדברים נכונים גם
12 אם נעשה במסגרת הבעת הביקורת שימוש בביטויים אשר פחות ערבים לאוזנו של התובע. בייחוד
13 כך הדבר כאשר הפרסום נוגע לביקורת על תפקודו במסגרת היותו איש ציבור ובכובעו זה. התובע,
14 כמי שהיה איש ציבור בעברו, צריך לקחת בחשבון כי כאשר הוא מפרסם ברשת את דעותיו ביחס
15 לענייני העיר והציבור, הוא עשוי להתקל גם בתגובות לא אוהדות ולביקורת ציבורית נוקבת. זהו
16 טבעה של הביקורת הציבורית, שהיא נגזרת של חופש הביטוי; אין לראות בכך כניסיון להשפיל או
17 לבזות אותו.

18
19 בנוסף, מצאתי כי לנתבעת עומדת ההגנה הקבוע בסעיף 15(4) לחוק איסור לשון הרע, הקובע:

20
21 **"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע, תהא זאת הגנה טובה, אם הנאשם או**
22 **הנתבע, עשה את הפרסום בתום לב, באחת הנסיבות האלו:**

23 ....

24 **(4) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או**
25 **ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו**
26 **של הנפגע, במידה שהם נתגלו באותה התנהגות".**

27
28 לפי סעיף 16 (א) לחוק, משעה שמוכיח הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות הקבועות
29 בסעיף 15 לחוק, וכאשר הפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את
30 הפרסום בתום לב.

31
32 הנתבעת צירפה לכתב ההגנה מכתב מיום 8.5.13 מהנהגת ההורים בעיר הממוען, בין היתר,
33 לתובע, המתריע על צפיפות בבית הספר אוסישקין. הדבר מעיד כי הביקורת שכתבה הנתבעת
34 בפוסט אינו תלוש מן המציאות וכי עוד לפני שנים היו תלונות שהופנו בעניין הצפיפות. היא גם

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 19-08-5634 רוכברגר נ' דגן

1 צירפה פרוטוקול ישיבת מועצת העיר מיום 4.8.19 ממנו עולה כי עניין הצפיפות בעבר לא טופל.
2 גם במסמך זה יש להעיד מדובר בסוגיה ציבורית שעלתה בעבר מצד התושבים וביחס לתקופה
3 הרלוונטית לתביעה כאן. הדבר אך מחזק את המסקנה כי הפרסום נעשה בתום לב; וכפי שקבעתי
4 לעיל מדובר בפרסום שהינו הבעת דעה וביקורת ואיני סבור כי הפרסום חרג מתחום הסביר.
5
6 לאור מכלול האמור לעיל, המסקנה אליה הגעתי היא כי מדובר בהבעת דעה על תפקודו של התובע
7 כראש עיר, בחלוף שנים מספר לאחר תום כהונתו. גם אם נפלה טעות קטנה פה או שם, מדובר
8 בפרסום חשוב וחיוני לדמוקרטיה המקומית, והוא אינו בגדר לשון הרע; בצד זה, עומדת לנתבעת
9 ההגנה הקבוע בסעיף 15(4) לחוק, כאמור לעיל.
10
11 אשר על כן, אני דוחה את התביעה ומחייב את התובע לשלם לנתבעת הוצאות בסך 9,000 ₪ וזאת
12 בתוך 30 יום.

13
14
15 ניתן היום, כ"ז תמוז תש"פ, 19 יולי 2020, בהעדר הצדדים.
16

17

18 צחי אלמוג, רשם בכיר

